

PIELŪGSME NO TRIMDAS LĪDZ ATJAUNOŠANAI

S A B A T A P Ē C P U S D I E N A I

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Neh. 1, Jer. 29:10-14, Ec. 8, Dan. 3, Hag. 1, Cak. 1:1-6.

ATMIŅAS PANTS:

„Jūs sējāt bagātīgi, bet ievācāt trūcīgi; jūs ēdāt gan, tomēr trūkst, lai jūs justos paēduši; jūs dzerat un tomēr nedzesējat slāpes; jums ir gan apģērbs, bet tas nedod pietiekami siltuma, un, kas pelna algu, tas ber to caurā makā.” (Hagaja 1:6)

Mums, kas dzīvojam 1900 gadus pēc notikumiem, kad pilnīgi tika iznīcināts Jeruzalemes templis, ir ļoti grūti saprast, cik tam bija svarīga loma jūdu tautas nacionālajā un reliģiskajā dzīvē. Tas bija pielūgsmes kalngals, viņu etniskās un reliģiskās identitātes centrs. Tā bija vieta, kur Kungs bija apsolijs mānot un valdīt Israēla vidū. Tā bija vieta, kur Jahves sekotāji atrada šķīstīšanu, piedošanu, žēlastību un izlīgšanu.

Tā kā tas patiesi bija Kunga nams, daudzi neticēja pravietiskajiem brīdinājumiem, ka Bābele to iznīcinās. Kā Kungs varētu pieļaut Sava svētā tempļa iznīcināšanu! Mēs varam tikai minēt, kāds viņiem bija šoks, kad babilonieši to patiešām nopostīja, kā pravieši bija brīdinājuši.

Un tomēr pat visas šīs postažas vidū Kungs apsolijs, ka nācija tiks atjaunota, templi atkal uzcelts un Israēlam tiks dota vēl viena iespēja piepildīt savu pravietisko misiju.

Šonedēļ mēs aplūkosim dažus jautājumus, kas saistīti ar pielūgsmi trimdas laikā un ar apsollīto atjaunošanu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 3. septembrī.

„CILVĒKA BĒRNS, VAI TU REDZI?”

Atkrišana nenotiek vienā naktī. Vesela tauta neatkrīt dienas, nedēļas vai pat gada laikā. Process ir daudz lēnāks, mazas izmaiņas šeit, neliels kompromiss tur, mazliet par daudz lokanības, lai turētos līdzī laikam, būtu mūsdienīgi un labāk atbilstu sabiedrības un kultūras tendencēm. Maz pamazām, soli pa solītim, un visa tauta dara to, kas vienu vai divas paaudzes iepriekš tika uzskatīts par tīrām šausmām. Tāds bija senā Israēla un Jūdas liktenis. Tāds bija agrīnās kristietības liktenis. Tāds var būt jebkuras draudzes liktenis, tai skaitā arī mūsējās, ja tā rūpīgi un dedzīgi nesargās dārgās patiesības un ieradumus, ko Kungs tai devis.

Izlasi Ec. 8. nod. Lasot atceries, ka tas viss notika svētajā tempļī, ko bija izveidojis Kungs, – vietā, kur Kungs bija apsolījis ielikt Savu vārdu. Kā cilvēki, reliģiskie vadītāji varēja tā atkrist? Ko mēs no tā varam mācīties? _____

Slepenie grēki, kam nodevās priesteri un vecaji, bija viņu kultūras riebigā un pretīgā pielūgsmes prakse. Tie, kam vajadzēja vadīt Dieva tautu patiesā pielūgsmē, pielāgoja šo pielūgsmi grēcīgajiem un samaitātajiem sava laika un vides ieradumiem, tādējādi ienesot Dieva svētajā svētnīcā apkārtējās kultūras riebeklības. Paradoksāli, ka tikai Babilonas armijas tuvošanās pārtrauca Dieva tempļa apgānīšanu, un tad sekoja pilnīga tā iznīcināšana.

Izlasi uzmanīgi Ec. 8:12. Kādu loģisku pamatojumu izmantoja šie vecaji, lai attaisnotu savu rīcību? Kas viņus noveda pie šādiem nepareiziem secinājumiem?

Šie ļaudis acīmredzot bija tik tālu aizgājuši no Kunga, ka domāja, ka Viņš viņus neredzēs vai ka Viņam nerūp viņu rīcība. Vai ļaudis uzskatīja, ka Kungs, kurš atkal un atkal bija parādījis Savas rūpes, Savu tuvumu un ilgas pēc paklausības, tagad pamet šo zemi? Cik uzmanīgiem mums vajadzētu būt, zinot, ka grēks nocietina sirdis un saindē prātus, līdz cilvēks par normālu uzskata pat visbriesmīgāko rīcību! _____

PIELŪDZOT TĒLU

Kā mēs jau visu šo ceturksni esam mācījušies, pēdējo dienu noslēdzošā pārbaude ir saistīta ar pielūgsmes jautājumu (Atkl. 14:1-12). Visa cilvēce būs sadalīta divās nometnēs: tie, kas pielūdz Radītāju, kas radījis debesis un zemi, un tie, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu. Lai gan šai epizodei pravietiskajā attēlā vēl ir jāatklājas, kāds varētu iebilst, ka jau tagad pasaule ir sadalījusies divas nometnēs: Dievam uzticīgajos un neuzticīgajos. Arī tagad nav vidusceļa; mēs atrodamies vai nu vienā, vai otrā pusē.

Domājot par to, atbilstošs šķiet stāsts par trim ebreju puišiem Daniēla grāmatā. Tas nav tikai dramatisks stāsts par pārdabisku Jahves uzticīgo sekotāju izglābšanu. Tas ir simbols, paraugs pielūgsmes pārbaudei, kas reiz nāks pār visu pasauli tieši pirms Kristus otrās atnākšanas.

Izlasi Dan. 3. nod. Salīdzini tēla pielūgšanu šeit ar tēla pielūgšanu Atkl. 14. nod. Ko mēs varam mācīties no šī stāsta, kas varētu palīdzēt mums labāk izprast jautājumu par zvēra zīmi? _____

Šeit bija runa par otro bausli, kas aizliedz elku pielūgšanu (2. Moz. 20:4-6). Pēdējās dienās ārēji redzamais būs ceturtais, sabata bauslis (2. Moz. 20:8-11). Interesanti, ka tieši šos abus baušļus zvēra vara izmainīja (skat. Dan. 7:25). Abi baušļi ir tieši saistīti ar pielūgsmi. Otrais aizliedz elku pielūgšanu, bet ceturtais parāda, kāpēc nevajadzētu pielūgt elkus – jo dabas Kungs, nevis pati daba, ir Tas, kurš viņus ir radījis un atpestījis (skat. 5. Moz. 5:12-15).

Abos gadījumos ir kāds politisks spēks, kas grib iegūt pielūgsmi un lojalitāti, kas pienākas tikai Kungam, un abos gadījumos šis spēks ir labprātīgs ķerties pie vardarbības, lai šo pielūgsmi iegūtu.

Padomā, ko nozīmē kaut ko „pielūgt”. Vai vienmēr ir nepareizi pielūgt kaut ko citu, nevis Kungu? Ja ne, kāpēc? Vai ir kaut kas tāds, ko mēs varētu pielūgt bez grēka, nepārkāpjot Dieva likumu? Ja jā, tad kas tas ir? Ja ne, kā mēs varam pārliecināties, ka nepielūdzam nevienu citu kā vien mūsu Kungu? _____

PALŪKOJIES!

Izlasi Jer. 29:10-14. Ko tas mums stāsta par Dieva raksturu? Kādu cerību mēs varam iegūt šajos pantos savai situācijai? _____

Pēc septiņdesmit gadiem, kā tas jau bija pravietots, Kungs sāka trimdinieku atgriešanu Apsolitajā zemē. Israēlam tika dota vēl viena iespēja piepildīt savu pravietisko misiju.

Galvenais šajā uzdevumā, protams, bija templis, svētnīca, vieta, kur dievkalpojuma simbolos un līdzībās tika mācīts viss glābšanas plāns. Šeit varēja iegūt priekšstatu par Mesijas darbu un misiju, caur ko visa pasaule varētu tikt glābta.

Tomēr tempļa atjaunošanas darbi negāja tik gludi un raiti, kā vajadzētu. Ceļā nostājās iekšēji un ārēji spēki, un darbs tika kavēts. Tas nebija tā, kā Kungs bija vēlējis, un Viņš runāja caur Hagaju, lai darītu ļaudīm zināmu Savu nepatiku.

Izlasi Hagajas 1. nodaļu. Kas šeit notika? Kas novērsa viņu uzmanību? Kāpēc to ir tik viegli izdarīt? _____

Cik viegli ir ļaut pasaulīgām pūlēm, pasaulīgām ilgām un pat vajadzībām nostāties ceļā mūsu garīgajai atbildībai! Kungs darija viņiem zināmu, ka viņi nekad nepiedzīvos patiesu apmierinājumu, ja nenodosies Viņam un darbam, ko Viņš tiem uzticējis. Pārāk bieži mēs savā ceļā pieļaujam to pašu kļūdu, kļūstot tik aizņemti savos pasaules ceļos, ka atstājam novārtā to, kam vajadzētu būt pirmajā un galvenajā vietā mūsu dzīvē: attiecībām ar Dievu. Kungs saka mums kā draudzei un katram atsevišķi: „Palūkojies taču, kā tev līdz šim ir klājies tavos ceļos!”

Palūkojies! Ko par tavām attiecībām ar Kungu liecina tavi ceļi, tava rīcība un tas, ko tu dari vai nedari? Kādā ziņā tu varētu būt vainīgs/-a tajos pašos jautājumos kā tie ļaudis, par kuriem raksta Hagaja? _____

„KUR TAD NU IR JĪSU TĒVI?”

Tempļa atjaunošana ilga aptuveni 12 gadus. Ezras 5:1, 2 atsaucas uz Cahariju kā uz vienu no Dieva praviešiem, kas viņus atbalstīja. Viņa uzsvars, līdzīgi Hagajam, bija uz godību, kas kādu dienu mājās templī.

Tomēr, kā tas bieži notiek ar praviešiem, apsolījumi nav bez nosacījumiem. Cilvēkiem ir dota brīva griba, un viņiem ir jāizdara izvēle paklausīt Kungam, darīt, ko Viņš liek, nevis lai nopelnītu glābšanu, bet lai parādītu glābšanas augli un svētību.

Cilvēka brīvība ir vārdos neizteikts princips viscaur Rakstos. Cilvēkiem ir dots izvēlēties, kam viņi grib kalpot un ko pielūgt. Apsolījumu piepildīšanās ir atkarīga no izvēles, ko cilvēki izdara. Bībele ir pilna ar brīnišķīgiem apsolījumiem ikvienam, kas uzticīgi Viņu meklē un Viņam kalpo.

Izlasi Cah. 1:1-6. Kāda tēma šeit un viscaur Bībelē atkal un atkal atkārtojas? Kā šajos pantos ir atklāta cilvēka brīvās gribas un brīvās izvēles realitāte? _____

Vieni no griezīgākajiem vārdiem šajā tekstā atrodami 5. pantā. Citiem vārdiem sakot, mācies no to kļūdām, kas bija pirms tevis. Nedari to, ko viņi darīja. Mācies no pagātnes, mācies no tā, kas ir noticis pirms tevis.

Ši ir vieta, kur var iesaistīties mācītāja kalpošana no kanceles. Šeit mācītājs var praviešu vārdā norādīt ļaudīm uz Kunga vadību, Viņa apsolījumiem un šo apsolījumu nosacījumiem. Vārda sludināšanai nevajadzētu izraisīt teoloģisku jucekli vai cīņu: tai vajadzētu būt vērstai uz Kristu, norādot, ko Kungs ir darījis mūsu labā, ko Viņš piedāvā paveikt mūsu labā un ko Viņš darīs mūsu labā – un tas viss ar nosacījumu, ka mēs nāksim pie Viņa ticībā un nožēlā. Būtiski ir tas, ko Caharija šeit saka cilvēkiem: nožēlojiet, nogriezieties no saviem ļaunajiem ceļiem, mācieties no pagātnes un lieciet savu cerību uz Kungu un Viņa apsolījumiem nākotnē. Tieši tāpat mūsdienās, kad mums ir atklāts, kas ir svētības kalpošanas būtība (Jēzus dzīve un nāve, kā arī augstpriesterīgā kalpošana), mums vajadzētu nākt pie Kunga un pielūgt Viņu ar ticības, nožēlas un paklausības attieksmi. Un atkal – lai gan paklausība nevar mūs glābt (tam jau sen ir par vēlu), tāda lieta kā glābšana nepastāv bez tās, lai arī cik daudz trūkumu būtu mūsu paklausībai.

NEHEMIJAS LŪGŠANA

Neskatoties uz visiem atjaunošanas apsolījumiem, Jeruzalemē neklājās viegli. Cilvēki saskārās ar vienu šķērslī pēc otra. Daudzi no tiem bija viņu pašu nepaklausības sekas. Praviētis Nehemija, kalpojot Persijas ķēniņam, uzzināja par turienes situāciju un reaģēja uz to ar gavēni, sērām un lūgšanām. Viņa degsme un rūpes par situāciju skaidri atklāta viņa vārdā nosauktās Bībeles grāmatas pirmajā nodaļā.

Izlasi Neh. 1. nodaļu, lūgšanu pēc slikto ziņu saņemšanas, un tad atbildi uz šiem jautājumiem:

(1) Kāpēc Nehemija, kurš, ciktāl mēs zinām, bija uzticīgs, pieskaitīja sevi pie tiem, kas bija grēkojuši pret Kungu? Skat. Dan. 9:5, 6. _____

(2) Kāda tipa lūgšana šī ir, un kāpēc šādas lūgšanas ir tik svarīgas? Skat. 2. Moz. 32:31-34, Jēk. 5:16. _____

(3) Kā šajā lūgšanā ir atklāts, ka pravietojumam ir nosacījumi? _____

(4) Uz kāda pamata viņš izsaka lūgumu Kungam par tautu? Citiem vārdiem, kāpēc Kungam vajadzētu uz klausīt šo lūgumu? Skat. 1. Moz. 12:1-4, 2. Moz. 6:4,5.

Uzraksti aizlūgumu par mūsdienu Septītās dienas adventistu draudzi un paņem to līdz uz Bībeles studijām sabatā. Salīdziniet savas aizlūgšanas. Ko mūsu atbildes liecina par to, cik dažādi mēs uztveram draudzes dažādās garīgās vajadzības? Vēl svarīgāk, kā mēs varam palīdzēt īstenoties tām reformām, kuras uzskatām par vajadzīgām? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Pravieši un ķēniņi” nodaļas „Atgriešanās no trimdas”, 551. – 566. lpp., „Dieva pravieši tos iedrošināja”, 567. – 581. lpp., „Priesteris un rakstu mācītājs Ezra”, 607. – 617. lpp., „Garīgā atmoda”, 618. – 627. lpp., „Mācīti Dieva bauslibā”, 661. – 668. lpp., „Reformu īstenošana”, 669. – 678. lpp.

„Bēdu laiks no Dieva ļaudīm prasīs nesvārstīgu uzticību. Viņa bērniem būs jāaplicina, ka tie pielūdz vienīgi Viņu un ka nekādi apsvērumi, pat dzīvības zaudēšana, tos nespēj piespiest pat uz vismazāko piekāpšanos neīstajai dievkalpošanai.” E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 512. lpp.

„Kristiešiem pastāvīgi draud briesmas domāt, ka tiem kaut nedaudz jāpiemērojas pasaulei, lai iegūtu lielāku iespaidu uz neticīgajiem. Lai arī šķiet, ka tāda rīcība varētu sniegt daudz priekšrocību, noslēgumā tomēr būs jāpiedzīvo garīgs zaudējums.” E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 570. lpp.

„Lai reformas varētu īstenot šodien, ir nepieciešami vīri, kas, līdzīgi Ezram un Nehemijam, neapklāj un neatvaino grēku, (..) un neapsegs ļaunumu ar neīstas mīlestības mēteļi (..). Tāpat tie atcerēsies, ka tam, kas grēku norāj, vienmēr jāparāda Kristus Gars.” E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 675. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasiet savas aizlūgšanas par Septītās dienas adventistu draudzi, ko rakstijāt ceturtdien. Ko mēs varam mācīties no katras šīs lūgšanas? Ko cilvēki uzskata par vislielāko draudzes vajadzību šobrīd?

2. Ko mēs varam mācīties no mūsu pašu draudzes tēviem (un mātēm)? Tas ir, kādas svarīgas garīgās mācības mēs varam mācīties no mūsu pašu Septītās dienas adventistu vēstures?

3. Kādos veidos mēs kā draudze savās pūlēs aizsniegt apkārtējās kultūras esam briesmās pakļaut kompromisam svarīgas patiesības? Kāpēc mēs bieži vien esam akli pret to, kad tas notiek?

4. Lai gan vienmēr pastāv kompromisa draudi, cenšoties dzīvot līdzī laikam, tomēr pastāv arī briesmas ieslēgt sevi uzskatos vai ieradumos, kuriem arī varbūt vajag attīrīšanu un maiņu. Kā mēs varam zināt, kas ir nemainīgs un nemaināms, pretēji tam, kas var un kam vajadzētu mainīties līdzī laikam?